

پست

شماره: ۲۳۳/۴۱۵۴۸

تاریخ: ۱۳۹۶/۵/۲۲

پست:

دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۹۶/۱-۲۲۱۱

تاریخ ثبت: ۱۳۹۶/۵/۲۳

ساعت ورود:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۶/۵/۱۸ مجلس با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا

ماده واحده- به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا مورخ ۱۹۷۶/۲/۲۴ (۱۳۵۴/۱۲/۵) به گونه اصلاح شده توسط تشریفات (پروتکل های) مورخ ۱۹۸۸/۱۲/۱۵ (۱۳۶۶/۹/۲۴)، ۱۹۸۸/۷/۲۵ (۱۳۷۷/۵/۳) و ۲۰۱۰/۷/۲۳ (۱۳۸۹/۵/۱) به شرح پیوست مشتمل بر بیست ماده ملحق گردد و اسناد الحاق را نزد امین اسناد پیمان تودیع نماید.

تبصره- در اجرای این پیمان رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

باسمه تعالی

پیمان مودت و همکاری در جنوب شرقی آسیا

مورخ ۱۹۷۶/۲/۲۴ (۱۳۵۴/۱۲/۵) به گونه اصلاح شده توسط تشریفات (پروتکل های) ۱۹۸۷/۱۲/۱۵ (۱۳۶۶/۹/۲۴)، ۱۹۹۸/۷/۲۵ (۱۳۷۷/۵/۳) ۲۰۱۰/۷/۲۳ (۱۳۸۹/۵/۱)

طرفهای عالی متعاقد:

با آگاهی از ارتباطات موجود تاریخی، جغرافیایی و فرهنگی که ملت های آنها را به هم پیوند داده است؛

با علاقه به ترغیب صلح و ثبات منطقه ای از طریق احترام به عدالت و قاعده یا قانون و ارتقای انعطاف پذیری منطقه ای در روابط خود،

با تمایل به ارتقای صلح، دوستی و همکاری متقابل در موضوعاتی که جنوب شرقی آسیا را تحت تأثیر قرار می دهند مطابق روح و اصول منشور ملل متحد، اصول ده گانه مصوب کنفرانس آسیایی- آفریقایی در باندونگ مورخ ۲۵

آوریل ۱۹۵۵ (۱۳۳۴/۲/۴)، اعلامیه اتحادیه ملل جنوب شرقی آسیا امضاء شده در بانکوک مورخ ۸ اوت ۱۹۶۷ (۱۳۴۶/۵/۱۷) و اعلامیه امضاء شده در کوالالمپور مورخ ۲۷ نوامبر ۱۹۷۱ (۱۳۵۰/۹/۶)؛
با اعتقاد به این که حل و فصل اختلافات یا مناقشات بین کشورهای آنها باید از طریق تشریفات منطقی، مؤثر و به اندازه کافی منعطف و چشم پوشی از نقطه نظرهای منفی که ممکن است همکاری ها را به مخاطره بیندازد یا مانع آن شود؛
با اعتقاد به نیاز به همکاری تمامی ملل دوستدار صلح هم در خارج و هم داخل جنوب شرقی آسیا در پیشبرد صلح، ثبات و هماهنگی جهانی؛
با انعقاد پیمان مودت و همکاری به شرح زیر موافقت می کنند:

فصل ۱- هدف و اصول

- ماده ۱- هدف این پیمان، ترغیب صلح جاودان، مودت همیشگی و همکاری بین ملتها جهت کمک به قدرت، همبستگی و روابط نزدیک تر آنها می باشد.
- ماده ۲- طرفهای عالی متعاقد، روابط خود با یکدیگر را طبق اصول بنیادین زیر تنظیم خواهند نمود:
- الف- احترام متقابل به استقلال، حاکمیت، برابری، همگرایی سرزمینی و هویت ملی تمامی ملل؛
- ب - حق هر کشور برای مدیریت امور خود رها از زورگویی، براندازی یا مداخله خارجی؛
- پ - عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر؛
- ت- حل و فصل اختلافات یا مناقشات از راههای صلح آمیز؛
- ث- دوری جستن از تهدید یا استفاده از زور؛
- ج- همکاری مؤثر بین خود.

فصل ۲- مودت

ماده ۳- در راستای هدف این پیمان، طرفهای عالی متعاقد تلاش خواهند کرد روابط دوستانه سستی، فرهنگی و تاریخی، حسن همجواری و همکاری را که پیونددهنده آنها به همدیگر است توسعه دهند و تقویت نمایند و با حسن نیت تعهدات خود به موجب این پیمان را انجام دهند. طرفهای عالی متعاقد برای ترغیب درک صمیمانه تر بین خود، ارتباط و تعامل بین مردم خویش را تسهیل و تشویق خواهند نمود.

فصل ۳- همکاری

ماده ۴- طرفهای عالی متعاقد همکاری فعال را در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، فنی، علمی و اداری و نیز در موضوع های مربوط به آرزوها و آرمانهای مشترک صلح و ثبات بین المللی در منطقه و تمامی موضوع های دیگر مورد علاقه مشترک ترغیب خواهند کرد.

ماده ۵- طرفهای عالی متعاقد به موجب ماده (۴)، نهایت تلاش خود را در سطح چندجانبه و نیز دوجانبه بر اساس اصل برابری، عدم تبعیض و منافع متقابل به عمل خواهند آورد.

ماده ۶- طرفهای عالی متعاقد برای تسریع در رشد اقتصادی در منطقه به منظور تقویت بنیادی برای جامعه ملتهای موفق و صلح جو در جنوب شرقی آسیا همکاری خواهند کرد. بدین منظور آنها استفاده بیشتر از کشاورزی و صنعت خود، افزایش تجارت و توسعه زیرساختهای اقتصادی خویش برای منافع متقابل مردم خویش را ترغیب خواهند کرد. در این رابطه آنها به جستجوی تمامی راهها برای همکاری نزدیک و مفید با سایر کشورها و نیز سازمانهای منطقه ای و بین المللی خارج از منطقه ادامه خواهند داد.

ماده ۷- طرفهای عالی متعاقد برای نیل به عدالت اجتماعی و بهبود استانداردهای زندگی مردم منطقه همکاری اقتصادی را تشدید خواهند نمود. بدین منظور آنها راهبردهای منطقه‌ای مقتضی را جهت توسعه اقتصادی و کمک متقابل تصویب خواهند نمود.

ماده ۸- طرفهای عالی متعاقد نهایت تلاش خود را برای نیل به نزدیک‌ترین همکاری در گسترده‌ترین مقیاس به عمل خواهند آورد و همدیگر را در قالب تسهیلات آموزشی و تحقیقاتی در زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی، فنی، علمی و اداری یاری خواهند نمود.

ماده ۹- طرفهای عالی متعاقد تلاش خواهند کرد همکاری جهت ارتقای عوامل صلح، هماهنگی و ثبات در منطقه را تحکیم بخشند. بدین منظور طرفهای عالی متعاقد تماس‌ها و مشورت‌های منظم را با یکدیگر از نظر هماهنگی دیدگاهها، اقدامات و سیاست‌های خود در خصوص موضوعات منطقه‌ای و بین‌المللی حفظ خواهند کرد.

ماده ۱۰- هر طرف عالی متعاقد به هیچ وجه یا شکلی در هر اقدامی شرکت نخواهد کرد که موجب تهدید ثبات سیاسی و اقتصادی، حاکمیت یا یکپارچگی سرزمینی طرف عالی متعاقد دیگر گردد.

ماده ۱۱- طرفهای عالی متعاقد تلاش خواهند کرد انعطاف‌پذیری ملی مربوط خود در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی - اجتماعی و نیز امنیت در راستای آرزوها و آرمان‌های مربوط خود را فارغ از مداخله خارجی و نیز اقدامات برهم‌زننده داخلی به منظور حفظ هویت ملی مربوط خود، تحکیم بخشند.

ماده ۱۲- طرفهای عالی متعاقد در تلاشهای خود جهت نیل به امنیت و رفاه منطقه‌ای تلاش خواهند نمود در همه زمینه‌ها برای ترغیب انعطاف‌پذیری منطقه‌ای بر پایه اصول اعتماد به نفس، خوداتکایی، احترام متقابل، همکاری و

همبستگی که بنیان جامعه ملتهای قوی و کارآمد در جنوب شرقی آسیا را تشکیل می‌دهد، همکاری نمایند.

فصل ۴ - حل و فصل اختلافات حوزه اقیانوس آرام

ماده ۱۳- طرفهای عالی متعاهد عزم و حسن نیت دارند تا از بروز اختلافها جلوگیری نمایند. چنانچه اختلافاتی در مورد موضوعاتی بروز نماید که به‌طور مستقیم بر آنها تأثیر می‌گذارد، به ویژه اختلاف‌هایی که ممکن است مخل صلح و هماهنگی منطقه‌ای باشد، طرفها از تهدید یا استفاده از زور اجتناب خواهند نمود و همیشه اختلاف‌های مزبور را میان خود از طریق مذاکرات دوستانه حل و فصل خواهند نمود.

ماده ۱۴- طرفهای عالی متعاهد جهت حل و فصل اختلاف‌ها از طریق فرآیندهای منطقه‌ای «شورای عالی» متشکل از نماینده هر طرف عالی متعاهد در سطح وزیر را به‌عنوان رکن دائمی جهت شناسایی اختلاف‌ها یا موقعیت‌هایی که ممکن است مخل صلح و هماهنگی منطقه‌ای شود، تشکیل خواهند داد.

با این حال این ماده در مورد هر طرف عالی متعاهد خارج از جنوب شرقی آسیا تنها در صورتی اعمال خواهد شد که آن طرف عالی متعاهد به‌طور مستقیم در اختلافی که قرار است از طریق فرآیند منطقه‌ای حل و فصل شود، درگیر باشد.

ماده ۱۵- در مواردی که راه‌حلی از طریق مذاکرات مستقیم میسر نگردد، شورای عالی، وجود اختلاف یا موقعیت را شناسایی و به طرفهای اختلاف ابزارهای مناسب حل و فصل مانند مساعی جمیله، میانجی‌گری، تحقیق یا مصالحه را توصیه خواهد نمود. در هر حال شورای عالی می‌تواند مساعی جمیله خود را عرضه نماید یا با توافق طرفهای اختلاف، کارگروه میانجی‌گری،

تحقیق یا مصالحه را تشکیل دهد. شورای عالی در صورت لزوم اقدامات مقتضی را جهت ممانعت از بدتر شدن اختلاف با موقعیت توصیه خواهد نمود.

ماده ۱۶- مفاد پیشین این فصل، جز در صورتی که تمامی طرفهای اختلاف با اعمال آن در مورد اختلاف مزبور موافقت نمایند، اعمال نخواهد شد. با این حال این موضوع مانع از آن نخواهد شد که طرفهای عالی متعاقد دیگری که طرف اختلاف نیستند، تمامی راه‌حل‌های احتمالی را برای حل و فصل اختلاف مزبور، پیشنهاد نمایند. طرفهای اختلاف باید نسبت به پیشنهادهای کمک مزبور علاقه نشان دهند.

ماده ۱۷- هیچ چیز در این پیمان مانع توسل به روشهای حل و فصل اختلاف صلح‌آمیز مندرج در بند (۱) ماده (۳۳) منشور ملل متحد نخواهد شد. طرفهای عالی متعاقد که طرف اختلاف هستند باید قبل از توسل به سایر تشریفات پیش‌بینی‌شده در منشور ملل متحد تشویق شوند که ابتکاراتی را برای حل و فصل آن از طریق مذاکرات دوستانه به کار گیرند.

فصل ۵- مقررات کلی

ماده ۱۸- این پیمان توسط جمهوری اندونزی، مالزی، جمهوری فیلیپین، جمهوری سنگاپور و پادشاهی تایلند امضاء و طبق تشریفات قانون اساسی هر کشور امضاءکننده تصویب خواهد شد.

این پیمان برای الحاق سایر کشورها در جنوب شرقی آسیا باز خواهد بود. این پیمان برای الحاق کشورهای خارج از جنوب شرقی آسیا و سازمان‌های منطقه‌ای که اعضای آنها صرفاً کشورهای حاکم هستند منوط به رضایت تمامی کشورها در جنوب شرقی آسیا یعنی بروئی دارالسلام، پادشاهی کامبوج، جمهوری اندونزی، جمهوری دموکراتیک خلق لائو، مالزی، اتحادیه

میانمار، جمهوری فیلیپین، جمهوری سنگاپور، پادشاهی تایلند و جمهوری
سوسیالیستی ویتنام باز خواهد بود.

ماده ۱۹- این پیمان در تاریخ تودیع پنجمین سند تصویب دولتهای
امضاءکننده که امین اسناد این پیمان و سندهای تنفیذ یا الحاق را تعیین کرده‌اند،
لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۰- این پیمان به زبانهای رسمی طرفهای عالی متعاقد تنظیم شده
است که همه آنها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند. ترجمه مشترک مورد
توافق متون، به زبان انگلیسی تنظیم خواهد شد. هرگونه اختلاف در تفسیر متن
مشترک از طریق مذاکره حل و فصل خواهد شد.

در تأیید مراتب فوق، طرفهای عالی متعاقد این پیمان را امضاء و آن را
ممهور کرده‌اند.

این پیمان در دنپاسار بالی در بیست و چهارم فوریه یک هزار و نهصد و
هفتاد و شش (۱۳۵۴/۱۲/۵) تنظیم گردید.

لایحه فوق مشتمل بر ماده‌واحد و یک تبصره منضم به متن پیمان مودت
و همکاری، شامل مقدمه و بیست ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ
هجدهم مردادماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی
به تصویب رسید. اص

علی لاریجانی

**TREATY OF AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, AS
AMENDED BY THE FIRST PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF
AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, 1987, THE
SECOND PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF AMITY AND
COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, 1998 AND THE THIRD
PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF AMITY AND
COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA, 2010**

The High Contracting Parties:

CONSCIOUS of the existing ties of history, geography and culture, which have bound their peoples together;

ANXIOUS to promote regional peace and stability through abiding respect for justice and the rule of law and enhancing regional resilience in their relations;

DESIRING to enhance peace, friendship and mutual cooperation on matters affecting Southeast Asia consistent with the spirit and principles of the Charter of the United Nations¹, the Ten Principles adopted by the Asian-African Conference in Bandung on 25 April 1955, the Declaration of the Association of Southeast Asian Nations signed in Bangkok on 8 August 1967, and the Declaration signed in Kuala Lumpur on 27 November 1971:

CONVINCED that the settlement of differences or disputes between their countries should be regulated by rational, effective and sufficiently flexible procedures, avoiding negative attitudes which might endanger or hinder cooperation;

BELIEVING in the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

SOLEMNLY AGREE to enter into a Treaty of Amity and Cooperation as follows:

CHAPTER I: PURPOSE AND PRINCIPLES

ARTICLE I

The purpose of this Treaty is to promote perpetual peace, everlasting amity and cooperation among their peoples which would contribute to their strength, solidarity and closer relationship.

¹ Treaty Series No. 67 (1946) Cmd 7015

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 2

In their relations with one another, the High Contracting Parties shall be guided by the following fundamental principles:

- a. Mutual respect for the independence, sovereignty, equality, territorial integrity and national identity of all nations;
- b. The right of every State to lead its national existence free from external interference, subversion or coercion;
- c. Non-interference in the internal affairs of one another;
- d. Settlement of differences or disputes by peaceful means;
- e. Renunciation of the threat or use of force;
- f. Effective cooperation among themselves.

CHAPTER II : AMITY

ARTICLE 3

In pursuance of the purpose of this Treaty the High Contracting Parties shall endeavour to develop and strengthen the traditional, cultural and historical ties of friendship, good neighbourliness and cooperation which bind them together and shall fulfill in good faith the obligations assumed under this Treaty. In order to promote closer understanding among them, the High Contracting Parties shall encourage and facilitate contact and intercourse among their peoples.

CHAPTER III : COOPERATION

ARTICLE 4

The High Contracting Parties shall promote active cooperation in the economic, social, technical, scientific and administrative fields as well as in matters of common ideals and aspirations of international peace and stability in the region and all other matters of common interest.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 5

Pursuant to Article 4 the High Contracting Parties shall exert their maximum efforts multilaterally as well as bilaterally on the basis of equality, non-discrimination and mutual benefit.

ARTICLE 6

The High Contracting Parties shall collaborate for the acceleration of the economic growth in the region in order to strengthen the foundation for a prosperous and peaceful community of nations in Southeast Asia. To this end, they shall promote the greater utilization of their agriculture and industries, the expansion of their trade and the improvement of their economic infrastructure for the mutual benefit of their peoples. In this regard, they shall continue to explore all avenues for close and beneficial cooperation with other States as well as international and regional organisations outside the region.

ARTICLE 7

The High Contracting Parties, in order to achieve social justice and to raise the standards of living of the peoples of the region, shall intensify economic cooperation. For this purpose, they shall adopt appropriate regional strategies for economic development and mutual assistance.

ARTICLE 8

The High Contracting Parties shall strive to achieve the closest cooperation on the widest scale and shall seek to provide assistance to one another in the form of training and research facilities in the social, cultural, technical, scientific and administrative fields.

ARTICLE 9

The High Contracting Parties shall endeavour to foster cooperation in the furtherance of the cause of peace, harmony, and stability in the region. To this end, the High Contracting Parties shall maintain regular contacts and consultations with one another on international and regional matters with a view to coordinating their views actions and policies.

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 10

Each High Contracting Party shall not in any manner or form participate in any activity which shall constitute a threat to the political and economic stability, sovereignty, or territorial integrity of another High Contracting Party.

ARTICLE 11

The High Contracting Parties shall endeavour to strengthen their respective national resilience in their political, economic, socio-cultural as well as security fields in conformity with their respective ideals and aspirations, free from external interference as well as internal subversive activities in order to preserve their respective national identities.

ARTICLE 12

The High Contracting Parties in their efforts to achieve regional prosperity and security, shall endeavour to cooperate in all fields for the promotion of regional resilience, based on the principles of self-confidence, self-reliance, mutual respect, cooperation and solidarity which will constitute the foundation for a strong and viable community of nations in Southeast Asia.

CHAPTER IV: PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES

ARTICLE 13

The High Contracting Parties shall have the determination and good faith to prevent disputes from arising. In case disputes on matters directly affecting them should arise, especially disputes likely to disturb regional peace and harmony, they shall refrain from the threat or use of force and shall at all times settle such disputes among themselves through friendly negotiations.

ARTICLE 14

"To settle disputes through regional processes, the High Contracting Parties shall constitute, as a continuing body, a High Council comprising a Representative at ministerial level from each of the High Contracting Parties to take cognizance of the existence of disputes or situations likely to disturb regional peace and harmony.

"However, this article shall apply to any of the High Contracting Parties outside Southeast Asia only in cases where that High Contracting Party is directly involved in the dispute to be settled through the regional processes."

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 15

In the event no solution is reached through direct negotiations, the High Council shall take cognizance of the dispute or the situation and shall recommend to the parties in dispute appropriate means of settlement such as good offices, mediation, inquiry or conciliation. The High Council may however offer its good offices, or upon agreement of the parties in dispute, constitute itself into a committee of mediation, inquiry or conciliation. When deemed necessary, the High Council shall recommend appropriate measures for the prevention of a deterioration of the dispute or the situation.

ARTICLE 16

The foregoing provision of this Chapter shall not apply to a dispute unless all the parties to the dispute agree to their application to that dispute. However, this shall not preclude the other High Contracting Parties not party to the dispute from offering all possible assistance to settle the said dispute. Parties to the dispute should be well disposed towards such offers of assistance.

ARTICLE 17

Nothing in this Treaty shall preclude recourse to the modes of peaceful settlement contained in Article 33(I) of the Charter of the United Nations. The High Contracting Parties which are parties to a dispute should be encouraged to take initiatives to solve it by friendly negotiations before resorting to the other procedures provided for in the Charter of the United Nations.

CHAPTER V: General Provision

ARTICLE 18

"This Treaty shall be signed by the Republic of Indonesia, Malaysia, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore and the Kingdom of Thailand. It shall be ratified in accordance with the constitutional procedures of each signatory State.

It shall be open for accession by other States in Southeast Asia.

"This Treaty shall be open for accession by States outside Southeast Asia and regional organisations whose members are only sovereign States subject to the consent of all the States in Southeast Asia, namely, Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam."

دفتر هیئت دولت

ARTICLE 19

This Treaty shall enter into force on the date of the deposit of the fifth instrument of ratification with the Governments of the signatory States which are designated Depositories of this Treaty and the instruments of ratification or accession.

ARTICLE 20

This Treaty is drawn up in the official languages of the High Contracting Parties, all of which are equally authoritative. There shall be an agreed common translation of the texts in the English language. Any divergent interpretation of the common text shall be settled by negotiation.

IN FAITH THEREOF the High Contracting Parties have signed the Treaty and have hereto affixed their Seals.

DONE at Denpasar, Bali, this twenty-fourth day of February in the year one thousand nine hundred and seventy-six.

دفتر هیئت دولت